Pau Vidal

Pau Vidal (Barcelona, 1967) ha desenvolupat una intensa activitat literària com a autor i com a traductor. Com a autor ha guanyat els premis Documenta 2002, de Literatura Científica 2006, i Marian Vayreda Ciutat d'Olot 2011. Com a traductor ha publicat més de 40 títols, entre ells El gattopardo, de Lampedusa, Gomorra, de Robert Saviano, i la sèrie de novel·les sobre el comissari Montalbano, d'Andrea Camilleri. Ha rebut el premi Jaume Vidal Alcover de traducció 2011-2012 per la traducció de l'obra I viceré de Federico de Roberto. Troba els seus llibres a les biblioteques: http://dom.cat/zfj

1. Faig aquesta feina perquè...

Així recupero en part l'enorme inversió en temps que vaig fer de nano, llegint tothora i a tot arreu com un colló en comptes d'empaitar sargantanes i badar-me el cap a cops de pedra com feien tots.

2. L'adjectiu que millor defineix la meva obra és...

No ho sé, dubto entre vidalesca i vidàlica.

3. El primer record que tinc d'una biblioteca és...

Desagradable, perquè era la de l'escola i com que quedava al costat de la cuina pudia de col bullida. Potser és per això que no hi he tingut mai tirada, tot i que m'agradaria, eh?

4. Penso que les biblioteques són...

Com el metro: perfecte perquè hi vagin els altres.

5. Un llibre que m'ha marcat ha estat...

De nano, els patufets (aquells grossos, enquadernats). De més grandet, les aventures de Los cinco i dels Siete secretos. Després, qualsevol d'en Moncada, perquè demostra que els adjectius poden ser l'essència de la literatura, el que passa és que s'han de saber posar. Ai, i Mirall trencat, per la cosa de la nostàlgia vital.

6. Llegir és recomanable per...

Et permet tenir tractes amb els millors espècimens de la humanitat. I sobretot, perquè mentre llegeixes no n'has de tenir amb els altres, que són la immensa majoria.

7. La pregunta que m'hauria agradat que em féssiu...

"Si de petit t'haguessin avisat que ara series així, què?" Doncs hauria dit que no.

Data de l'entrevista: 2013-09-12